

”Vi vill gärna se Jesus”

Församlingens ungdomar planerar också i år en resa till Rom. De ska besöka många kyrkor och heliga platser. Inför en sådan resa kommer nog flera ungdomar att fråga: ”Får vi träffa påven Franciskus? Kanske att vi får delta i hans morgonmessa? Och sen kan vi väl prata med honom. Vi vill gärna se påven!” Och p. Marc-Stephan svarar kanske: ”Jag känner nog flera präster i Rom; jag hoppas att de kan förmedla en träff med påven.” Vi får se hur det blir!

Den här situationen inför ett önskat möte med påven kan påminna oss om början av dagens evangelium: Det berättas om några fromma hedningar från Grekland som har rest den långa vägen till Jerusalem; de kom för att vara med om påskfirandet och för att tillbe i judarnas tempel. Förmodligen hade de upplevt - några dagar innan – att Jesus tågade in i den heliga staden och de hade hört olika rykten om denne märklige man. Såsom många judar undrade de: ”Vem är den där Jesus från Nasaret? Han kallar sig för Människosonen. Är han en profet? Någon som ska leda en revolt mot romarna och befria sitt folk? Kanske är han självaste Messias?” – Därför vände de sig till Filippos och Andreas, de enda apostlar som hade ett grekiskt namn, och bad: ”Vi vill gärna se Jesus.” Och de båda lärjungarna framförde grekernas önskemål till Herren.

Vad svarade Jesus? Med en gåtfull liknelse. Han talade om *vetekornets lag*. Det är en bild av död och uppståndelse: ett frö, ett vetekorn, läggs i jorden. Där genomgår det genom fuktighet och värme en märkelig förvandling: kornet liksom dör men då kan livet utvecklas, det blir en grodd, en halm, en ax full av korn.

Lärjungarna lyssnade till Jesu ord men förstod dem inte. Först efter hans uppståndelse uppfattade de budskapet: Att Jesus var vetekornet! Han som frivilligt gick in i döden fast han var mycket rädd inför *stunden* – såsom han mycket personligt medgav i dagens evangelium: ”Min själ är fylld av oro”. Det påminner oss om hur han ännu starkare skulle bli drabbad av ångest i natten i Getsemane. Men Jesus accepterade den himmelske Faderns vilja – ”att han blir upphöjd från jorden” dvs. upphöjd på korset. Vetekornets lag innebär att Jesu död i självtgivande kärlek gav rik skörd. Nu vet vi att döden inte är det sista utan uppståndelsen. Jesu seger över döden innebär vår befrielse från dödsångest, vårt hopp om evigt liv hos Gud och vår trosvisshet om den härlighet som väntar oss bortom dödens mörka port.

”Vi vill gärna se Jesus” sa grekerna, och förmodligen skulle också vi önska det. Men också vi får höra liknelsen om vetekornet och måste förstå vad Jesus vill säga oss med dessa ord. Vetekornets lag gäller för alla kristna. Han sade nämligen: ”om någon vill tjäna mig, skall han följa mig”. Eller som Jesus sade till de första lärjungarna: ”Kom och se!” När vi försöker leva som Jesus förstår vi vem han är.

Det räcker inte med att läsa bibeln eller fromma böcker för att ”se” Jesus. Vi bör följa hans föredöme av barmhärtighet och kärlek, vi bör bekänna inför andra att vi är kristna och vi bör dagligen tala med Jesus. Då möter vi honom, och då förstår vi bättre vem han är och hur mycket han älskar var och en av oss.

På tisdag firar vi kvällsmässan med tanke på San Salvadors ärkebiskop **Oscar Romero**, som snart blir saligförklarad. Efter en lång kamp för rättvisa och fred mördades den 24 mars 1980. Den morgonen firade han mässan och han läste exakt det evangelium som vi hörde idag. Han predikade över vetekornet som måste falla i jorden och dö för att bära rik frukt. Då kom mördarna och sköt ihjäl honom.

Han var en sann kristen. Han följde Jesus, såg vem han var och fick sedan dela Jesu öde, *vetekornets lag*.